

at sænge an og bringe Vidensfaberne i Bevægelse til begge Sider. Jeg tror, det er henfigtsvarende, at vi under den nuværende passive og afventende Holdning kunne erklære hinanden saa lidt Krig som muligt. Hvem veed, om vi ikke snart, om ikke falde hinanden i Armene, saa dog mødes som Kampfæller paa en Grund, hvor vi egentlig strides for at komme paa Land og møde hinanden paa et Stadium, hvor Alt er Forsønlighed. Det ærede Medlem gik ind, at i den gamle Tid fra den rent katholiske Betragtning tilsoo Interdikterne Undtagelser, og han overførte dette paa den nuværende Stilling. Deri forekommer det mig ogsaa, at han med sin sædvanlige logiske Skarphed har paavist det Rette; vi ere nemlig saaledes stillede, at vi ikke erklære Krig i den Forstand, at vi seie Alt bort, Løst og Fast, og erklære: ingen Forhandling under de nuværende Forhold, det er fuldstændig rigtigt, Alle ere enige deri, baade fra den ene og fra den anden Side; de Herrer ere enige derom for de private Lovforslags Vedkommende og vi ere enige derom for andre Lovforslags Vedkommende. Kommer der et Lovforslag, som i en særlig Grad tiltaler os, ville vi selvfølgelig gjerne tage imod det; men der er denne beklagelige eller behagelige Ting, at der kommer intet Lovforslag, som i særlig Grad tiltaler os, det sørger det nuværende Ministerium i en mærkelig Grad for, og det er meget naturligt, thi de gaa i deres Forberedelse af Lovene ud fra helt andre Forudsætninger, det skal nok passe paa at stille sig saaledes, at dets Lovforslag kunne behage ialtfald til den anden Side. Stillingen er jo Kamp med os, og denne Kamp pointeres bedst, jo mindre der er i Lovforslagene, som tiltaler os. Kommer der et Lovforslag, som tiltaler os, og som vi finde, virkelig fremmer noget Nyttigt, ja, saa skulle vi med Fornøielse arbeide paa det, men at gaa ind paa at fremme Andres Anskuelser, Andres Grundsaetninger, Andres Forslag, nei, saa vidt ere vi ikke komne, saa frygtagtige ere vi ikke bleve, at vi skulde lade os bevæge dertil. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at det ærede Medlem, hvad der glæder mig, dels har dannet sig den resignerede Stilling, som han forsaavidt kan billige, som han finder det stemmende med Situationen, og derhos har en fuldstændig klar Opfattelse af Folkethingets Stilling her, den nemlig, at man med Fornøielse vil arbeide.

Goos: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Krabbe): Dertil kræves Thingets Tilladelse, da det er tredje Gang. Begjæres der Afstemning derover? Ellers vil jeg anse Samthkket som meddelt uden Afstemning. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Goos: Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Veile Amts anden Valgkreds (Berg), naar han opfattede mine Ord, som om det var min Mening, at jeg var resigneret i Henseende til den Behandling, som her i Thinget gives eller ikke gives Lovene om Embedsmændenes Lønninger. Nei, i den Henseende er jeg paa ingen Maade resigneret, thi jeg betragter det som en stor Uret imod en betydelig Samfundsklasse; men hvad jeg var resigneret i, og hvad jeg udtalte, var dette, at jeg, skjøndt jeg tror, at der kunde ansøres gode Grunde derfor, dog som Part i Sagen ikke drifter mig til at sige, at Universitetslærerne have i denne Henseende et andet Krav end andre Embedsmænd. Det glædede mig iøvrigt at høre, hvad det ærede Medlem udtalte, thi det forekom mig dog at indeholde et lille Afslag paa Interdiktet, idet han sagde, at naar de Forslag, der fremkomme fra Regjeringen, særlig tiltalte dette Things Flertal, vilde de blive behandlede. Nu vil jeg blot i Almindelighed sige, at jeg troede, at mange af Regjeringens Forslag ere af den Art, at de særlig maatte tiltale dette Things Flertal. Men mit Dufte er blot, at ogsaa dette Forslag maatte blive betragtet som et af dem, der særlig tiltale dette Things Flertal. Det forekommer mig, at det er fuldt egnet dertil, thi det er dog ganske vist ikke Noget, som kan siges at interessere nogen særegen Samfundsklasse eller nogen særegen i det politiske Liv deltagende Klasse. Det angaar efter min Opfattelse et Spørgsmaal, der er vigtigt for Samfundet i det Hele og særlig ogsaa for de lavere Klasser ved Tilbagevirkningerne af Forslaget. Den Anskuelse maa jeg fastholde overfor det ærede Medlem, at jeg tror ikke, at det danske Folk eller Danmark er for fattigt til at give saa Meget, som her forlanges, til en videnskabelig Undervisning, hvis Eftervirkninger for hele Næringslivet ere saa betydelige, som Virkningerne af den naturvidenskabelige Undervisning ved Universitetet og den polytekniske Læreanstalt nu i en lang Række af Aar have vist sig at være.

Berg: Hvorvidt dette Lovforslag i sin Realitet særlig tiltaler dette Thing, vil jo